

Beslissing

Beslissing d.d. 19 december 2018 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 3868

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. M. Bijleveld en mr. E. Govers

tegen

[verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER,
gemachtigde: mr. J.L.W. Nillesen.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 23 november 2017 is namens [bank] (verder: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Bij brief van 12 december 2017 is door verweerder gereageerd op de melding en op 28 februari 2018 heeft verweerder een mondelinge toelichting gegeven. Vervolgens heeft klager bij brief van 29 augustus 2018 aan verweerder kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 4 september 2018 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Het klachtrapport is door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerder gezonden en verweerder is opgeroepen voor de vergadering van 21 november 2018. Ook klager is opgeroepen voor deze vergadering. Hij heeft op 30 oktober 2018 een verweerschrift met bijlage ingediend.

1.4. Op de vergadering van 21 november 2018 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn de gemachtigden van klager en verweerder en zijn gemachtigde verschenen.

1.5. Klager en verweerder hebben op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van pleitnotities die bij de stukken zijn gevoegd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder heeft op 19 maart 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector (oud) afgelegd.

2.2. Verweerder heeft tot 31 oktober 2017 bij (de rechtsvoorganger van) [bank] gewerkt als Risk Manager op de afdeling [afdeling]. Hij maakte kapitaal- en liquiditeitsanalyses voor de bank en verstreekte analyses, zoals stresstesten, aan de Europese Centrale Bank (hierna: ECB). Per 1 november 2017 is hij in dienst getreden bij een andere bankinstelling. Hij verricht daar kapitaalanalyses en interne onderzoeken naar aanleiding van regelgeving.

2.3. Op 24 oktober 2017 heeft verweerder circa 2 gigabyte data vanaf het netwerk van de bank overgebracht naar zijn digitale privéomgeving met gebruikmaking van WeTransfer en Google Docs. Onder deze data bevonden zich gegevens die door de bank als koersgevoelig en vertrouwelijk worden omschreven. Het betrof onder meer:

- ECB 2016 SREP (Supervisory Review and Evaluation Process) letter, met de SREP eis en guidance die in 2017 van toepassing is op [bank] en alle verbeteracties die van de bank worden verwacht;
- 2017 recovery plan inclusief alle appendices (bevat ook alle mogelijke recovery maatregelen die de bank mogelijk acht);
- YE 2016 ICAAP (Internal Capital Adequacy Assessment Process) inclusief alle appendices (RMP's (Risk Mitigation Program) stress test resultaten), meest recente ICAAP;
- Operational plan 2017-2020;
- Spot-On presentatie;
- Credit risk presentatie met slide met analyse over Interest Only hypotheek;
- Model documentatie van nieuwe IFRS9 (Internal Financial Reporting Standard) modellen.

2.4. Verweerder is door de afdeling Compliance & Veiligheidszaken van de bank op 26 oktober 2017 gehoord en heeft in dat gesprek onder meer verklaard dat hij op zijn voorlaatste werkdag op zijn werklaptop een map heeft aangemaakt met de naam 'nuttige bestanden'. Daarin heeft hij privé-stukken, zoals zijn curriculum vitae en foto's, en andere stukken, zoals templates, presentaties en Risk Seminar stukken, geplaatst. Hij wist "niet precies wat het allemaal was". Deze bestanden heeft hij eerst met behulp van WeTransfer proberen te uploaden. Toen dat niet lukte heeft hij de stukken geüpload naar zijn privéomgeving op Google Docs.

2.5. In verband hiermee heeft de bank verweerder op 30 oktober 2017 op staande voet ontslagen. De aan verweerder toegekende beoordelingstoelage is door de bank teruggevorderd en de bank heeft de gegevens van verweerder opgenomen in de Interne Verwijzing Applicatie van de bank. Voorts heeft zij onderhavige melding gedaan aan de Stichting Tucht recht Banken.

2.6. De bank heeft een melding bij de ECB gedaan vanwege een "significant cyberincident".

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerder in strijd met de gedragsregels 1, 2, 4 en 5 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode heeft gehandeld, door een enorme hoeveelheid data (circa 2 gigabyte) buiten de bank te brengen. Deze bedrijfsgegevens betroffen deels gevoelige

---

en vertrouwelijke informatie. Het betrof onder meer zeer specifieke, concrete en belangrijke gegevens over de zakelijke risico's van de bank. Verweerder heeft zich volgens klager aldus niet integer gedragen, heeft geen zorgvuldige afweging van belangen gemaakt en heeft zich niet gehouden aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

Klager geeft de tuchtcommissie in overweging een beroepsverbod op te leggen voor de duur van een jaar.

3.2. Door en namens verweerder is, kort samengevat, het volgende aangevoerd. Verweerder erkent dat dat hij de bestanden heeft geüpload. Hij had echter geen kwade bedoelingen hiermee. Hij wilde alleen een paar documenten waarvan hij dacht dat deze nuttig zouden zijn voor zijn nieuwe functie uploaden naar zijn privé-omgeving. Toen dit niet lukte heeft hij onbedoeld meerdere documenten geüpload. De omstandigheden waaronder dit is gebeurd maken dat het handelen van verweerder niet valt binnen 'de uitoefening van de functie' van verweerder zodat dit niet onder het tuchtrecht valt. Om die reden verzoekt verweerder primair klager niet-ontvankelijk te verklaren. Subsidiair voert verweerder aan dat zijn handelen een domme, ondoordachte en impulsieve handeling is geweest maar dat hij hiermee nooit kwade bedoelingen heeft gehad. Uiteindelijk zijn de bank of anderen door het handelen van verweerder niet geschaad. Verweerder verzoekt daarom bij een gegrondverklaring van de klacht te volstaan met geen of een aanmerkelijk lichtere maatregel dan voorgesteld.

4. De gronden van de beslissing

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de door hem afgelegde bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat voor zover hier relevant het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig;
2. De bankmedewerker maakt een zorgvuldige afweging van belangen;
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden;
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim.

4.2. Namens verweerder is aangevoerd dat zijn handelen niet binnen het tuchtrecht valt, omdat dit niet heeft plaatsgevonden 'binnen de uitoefening van zijn functie'. De tuchtcommissie kan verweerder in deze stelling niet volgen, aangezien deze uitgaat van een te beperkte uitleg van de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. De gedragscode ziet blijkens de tekst daarvan immers op 'de bankmedewerker' en het handelen in die hoedanigheid. Voor overtreding van de gedragscode is dus niet vereist dat het handelen heeft plaatsgevonden in de uitoefening van de functie, in verweerdere geval Risk Manager. Verweerder beschikte uit hoofde van zijn hoedanigheid als bankmedewerker over de betreffende data. Zijn handelen met betrekking tot die data valt derhalve naar het oordeel van de tuchtcommissie binnen het bereik van het tuchtrecht. Dat het niet om klantgegevens ging en dat verweerder geen benadeling van de bank of anderen heeft beoogd, leidt, anders dan verweerder kennelijk meent, niet tot een ander oordeel.

4.3. Verweerder heeft een zeer forse hoeveelheid vertrouwelijke gegevens van de bank met behulp van WeTransfer en GoogleDocs zonder toestemming van de bank buiten de bank gebracht. Daarmee heeft verweerder in strijd met de [gedragscode van de bank] gehandeld. Hij heeft zijn eigen belang voor laten gaan boven het belang van de bank. Hij had daarbij als doel om (een deel van) de gegevens te gebruiken voor een ander doel dan waarvoor ze waren

---

bestemd, namelijk ten behoeve van hemzelf en eventueel zijn nieuwe werkgever. Aldus heeft verweerder misbruik gemaakt van informatie van de bank waarover hij de beschikking had. Alles overziend is de tuchtcommissie van oordeel dat het handelen van verweerder in strijd is met de onder 1, 2, 4, en 5 genoemde regels uit de gedragscode. De klacht is dan ook gegrond.

4.4 De tuchtcommissie stelt verder vast dat geen sprake is van ontoelaatbare dubbele bestraffing. De sancties die de bank aan verweerder heeft opgelegd zijn arbeidsrechtelijk van aard. Dit staat een beoordeling van het gedrag van verweerder aan de bij de bankierseed behorende gedragscode door de tuchtcommissie niet in de weg. Beoordeling door de tuchtcommissie heeft tot doel het bewaken van de kwaliteit en de integriteit van bankmedewerkers. Van de uitoefening van de werkzaamheden van bankmedewerkers die een bankierseed hebben afgelegd, mag gedrag worden verwacht waardoor het vertrouwen van de consument en de samenleving in de bancaire sector wordt bevorderd. Beoordeling door de tuchtcommissie van concrete gedragingen van bankmedewerkers die de eed hebben afgelegd en het opleggen van maatregelen dient daarom een ander (maatschappelijk) doel dan bestraffing door een werkgever op grond van een arbeidsrelatie.

4.5. Ten aanzien van de vraag welke maatregel passend is overweegt de tuchtcommissie als volgt. De tuchtcommissie heeft tot taak om de integriteits- en zorgvuldigheidsnormen die binnen de bancaire sector gelden te bevestigen en het handelen van individuele bankmedewerkers langs die lat te beoordelen. Van elke bankmedewerker mag worden verwacht dat hij beseft dat het overbrengen van vertrouwelijke gegevens zonder toestemming van de bank buiten de beveiligde omgeving van de bank brengen uit den boze is. De samenleving mag verwachten dat elke bankmedewerker integer met de informatie van de bank omgaat. Indien het deel van deze gegevens dat zag op de zakelijke risico's van de bank in de openbaarheid zou zijn gekomen, dan zouden de gevolgen voor de bank en haar klanten zeer ernstig kunnen zijn geweest en zou aldus onrust in de samenleving omtrent de bank en de bancaire sector teweeg zijn gebracht. Verweerder heeft met zijn handelen, waarbij een hoeveelheid van circa twee gigabyte vertrouwelijke gegevens buiten de bank is gebracht, de bankierseed en de gedragscode met voeten getreden. Aan de bijzondere ernst van dit feit doet niet af dat een zeer klein deel van de gegevens in een jaarverslag van de bank gepubliceerd is en dat (een deel van) die gegevens niet (meer) koersgevoelig zijn (is).

4.6 Alles overwegende acht de tuchtcommissie het passend en geboden dat in de onderhavige zaak aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van twaalf maanden wordt opgelegd.

5. De beslissing

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond**;

legt aan verweerder de aanwijzing op dat hij gedurende een periode van **twaalf (12) maanden** niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, prof. dr. A.J.C.C.M. Loonen en mr. F.B. Demenint, leden, in aanwezigheid van mr. R. Cozijnsen, secretaris.

_____
Voorzitter mr. J.W.M. Tromp

_____
secretaris mr. R. Cozijnsen

De secretaris is buiten staat deze beslissing mede te ondertekenen

Deze beslissing is aan partijen verzonden

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerster en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.